

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *σοῖστος < *σοῖζω < σοί.

1) **Ασογος* 2, ὁ ἰδ., Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. κ.ά.) Μακεδ. (Βλάστ.) κ.ά. — *Λεξ. Πρω. Δημοτρ.* 2) **Ασογος* 4, ὁ ἰδ., Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. Κουρ. κ.ά.) — *Λεξ. Δημοτρ.*

ασόλιαστος ἐπίθ. σύνηθ. *ασόλιαστους* βόρ. ιδιῶμ. Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **σολιαστος* < *σολιάζω*.

Ἐκεῖνος ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἐτέθη κάττυμα, ἐπὶ ὑποδημάτων ἔνθ' ἄν.: **Ασόλιαστα παπούτσια*. Συνών. *ἀμεξεσόλιαστος*, *ἀπέτισωτος*.

ασορτος ἐπίθ. Κρήτ. Νάξ. Σῦρ. Χίος κ.ά. Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ οὐσ. *σόρτα* ἢ *σόρτε*. Ἀτυχής ἔνθ' ἄν.: *Εἶναι ἄσορτη ἢ κακομοῖρα* Σῦρ. **Ε*, τὸν ἄσορτο, *εἶδα* μοῦ μέλλουδνε νὰ πάθω! (τί ἐμελλον νὰ πάθω) Κρήτ. Συνών. *κακόσορτος*.

ασοῦ Τσακων. Ἐξ ἁμαρτ. ἀρχ. Δωρικ. ἀθ ὦ παρὰ τὸ ἦ θ ὦ. Διηθῶ, στραγγίζω διὰ παννίου ὑγρὸν τι, σουρώνω: **Ασῆττε* τὸ γὰ δύο φορὲ (ἐπέρασε τὸ γάλα δύο φορὰς ἀπὸ παννί).

ασουβάεντος ἐπίθ. Πόντ. (Σάντ. Χαλδ. κ.ά.) Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **σουβαεντος* < *σουβαεύω*.

Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν ἐκαλύφθη μὲ *σουβαῖν*, μὲ ἄβεστοκονίαμα. Συνών. *ασουβάντιστος*.

ασουβάντιστος ἐπίθ. σύνηθ. *ασουβάντ'στους* βόρ. ιδιῶμ. *ασουβάδιστος* πολλαχ. *ασουβάδ'στους* πολλαχ. βορ. ιδιῶμ. *ασοβάντιστος* ἐνιαχ. *ασουφάτιστος* Πελοπ. (Κορινθ.) *ασουφάτιστους* Μακεδ. (Βογατσ.) *ασιάτιστος* Μεγίστ. Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **σουβαντιστος* < *σουβαντίζω*.

**Ασουβάεντος*, ὁ ἰδ. ἔνθ' ἄν.: **Ασουβάντιστος τοῖχος*. **Ασουβάντιστη μάντρα*. **Ασουβάντιστο σπίτι* σύνηθ.

ασούβλιαστος ἐπίθ. Α.Κρήτ. (Μεραμβ. κ.ά.) Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **σουβλιαστος* < **σουβλιάζω* < *σουβᾶς*.

Ἀκάθαρτος, ἀσυγύριστος: Φρ. **Ανύπλητος* κὶ *ασούβλιαστος*.

ασούβλιστος ἐπίθ. σύνηθ. *ασούβλιστους* βόρ. ιδιῶμ. *ασούγλιστος* ἐνιαχ. *ασούγλιστους* Μακεδ. *ασούβλιγος* ἐνιαχ. Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *σουβλιστος* < *σουβλίζω*.

Ὁ μὴ διαπερασθεὶς εἰς ὄβελόν ἔνθ' ἄν.: **Ασούβλιστο ἀρνὶ* σύνηθ.

ασούδωτος ἐπίθ. Ἡπ. Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **σουδωτος* < **σουδώνω* < *σούδα*.

Ὁ μὴ ἔχων στένωμα, ἥτοι μέρος ὅπου τὰ ὕδατα ρέουν ὀρμητικῶς.

ασουλουμάδιαστος ἐπίθ. Σύμ. Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **σουλουμαδιαστος* < *σουλουμαδιάζω* ἁμαρτ. Ὁ ἄνευ ψιμυθίου, ἀψιμυθίωτος.

ασουλούπιαστος ἐπίθ. Πελοπ. (Κορινθ.) Χίος κ.ά. — *Λεξ. Δημοτρ.* *ἀσ'λούπιαστους* Μακεδ. (Κοζ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **σουλουπιαστος* < *σουλουπιάζω* ἁμαρτ.

**Ασουλούπωτος*, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν.: **Ασουλούπιαστος ἄνθρωπος* Κορινθ. **Ασ'λούπιαστου κουρίτσ' Κοζ.*

ασουλούπωτος ἐπίθ. σύνηθ. *ἀσ'λούπουτους* βόρ. ιδιῶμ. *ἀσ'λούπωτος* Στερελλ. (Δεσφίν.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **σουλουπωτος* < *σουλουπώνω*.

Ὁ μὴ ἔχων καθόλου μορφὴν καλήν, κανονικὸν σχῆμα, ἄκομπος τὴν ἐμφάνισιν σύνηθ.: **Ασουλούπωτος ἄνθρωπος* - γάτος - σκύλλος κττ. **Ασουλούπωτη γυναῖκα* κττ. **Ασουλούπωτο κορίτσι* - κορμί - πόδι κττ. σύνηθ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀγαρθοκαμωμένος* καὶ *ἀσκημοσοῦλουπος*.

ασουλφάνιαστος ἐπίθ. ἁμαρτ. *ἀσουρφάνιαστος* *Λεξ. Δημοτρ.*

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. **σουλφανιαστος* < **σουλφανιάζω* < *σούλφανο*.

Ὁ μὴ ἀπολυμανθεὶς ἢ προφυλαχθεὶς ἀπὸ ἀσθeneiῶν διὰ καπνισμοῦ ἢ ραντίσματος θείου, ἐπὶ ἀμπέλου: **Αμπέλι ἀσουρφάνιαστο*.

ασουμπαλάδα ἡ, ἁμαρτ. *ἀτζουβαλάδα* Α.Κρήτ. Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀσούμπαλος* καὶ τῆς καταλ. -άδα (Ι). Ζωηρότης, ἀταξία: *Ξάνοιξε 'κειανὲ τὰ κωπέλλια εἶδα φρόνιμά 'ναι, κ' ἐμένα εἶδα ἀτζουβαλάδα τὴν ἔχοντε*.

ασουμπαλιὰ ἡ, ἁμαρτ. *ἀσουδαλιὰ* Ἄνδρ. Μύκ. *ἀτσουδαλιὰ* Κρήτ. (Σητ.) *ἀτζουδαλιὰ* Κρήτ. *ἀνατζουδαλιὰ* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀσούμπαλος*. Ἐλλειψις τάξεως, ἀκαταστασία, ἀδεξιότης ἔνθ' ἄν.: *Εἶδες μὲν ἀσουδαλιὰ ποῦ 'χει ἀπάνω του!* Ἄνδρ. **Ηκαμένε* πάλι τὴν *ἀσουδαλιὰ* του αὐτόθι. **Ατσουδαλιὰς* δὲ μοῦ χρειάζου-
νται Σητ. Συνών. *ἀσουρωσιὰ*.

ασουμπαλιάζω ἁμαρτ. Μέσ. *ἀτσουδαλιάζομαι* Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀσούμπαλος*. Γίνομαι οἶονεῖ *ἀσούμπαλος*, καταντῶ εἰς ἀκαθαρσίαν καὶ ἀκοσμίαν: *Πολὺν γαῖρό 'χομε νὰ πλύνουμε τὰ ροῦχα μας κ' ἐτσουδαλιαστήκαμε*.

ασουμπαλιάρης ἐπίθ. ἁμαρτ. *ἀτσουδαλιάρης* Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀσουμπαλιὰ* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιάρης.

Ἀκάθαρτος: **Ατσουδαλιάρης* εἶναι καὶ δὲ *δρώγω* *πρᾶμ' ἀπὸν* τὰ *χέρια* *δον* (*πρᾶμ' = πρᾶμα, τίποτε*). Συνών. *ἀσούμπαλος* 1, *βρομιάρις*, *βρόμικος*.

ασουμπαλοδουλειὰ ἡ, ἁμαρτ. *ἀτσουβαλοδουλειὰ* Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀσούμπαλος* καὶ τοῦ οὐσ. *δουλειὰ*. Ἀτακτος, ἀδεξία ἐργασία: *Βιάζεται καὶ κάνει ὅλο ἀτσουβαλοδουλειές*.

ασουμπαλομάζωμα τό, ἁμαρτ. *ἀτσουβαλομάζωμα* Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *ἀσούμπαλος* καὶ τοῦ οὐσ. *μάζωμα*. Πληθ. πράγματα ἀκάθαρτα, τὰ ὁποῖα συλλέγει κάνεις ἀπεδῶ καὶ ἀπεκεῖ: **Σ τὸ σπίτι μου ἀτσουβαλομαζώματα δὲ θέλω, μόνο νὰ τὰ πᾶς ἐκεῖα ποῦ τὰ βρῆκες*.

ασούμπαλος ἐπίθ. ἁμαρτ. *ἀσούδαλος* Ἄνδρ. Μύκ. *ἀτσούμπαλος* Σίφν. *ἀτσούδαλος* Κρήτ. (Κατσιδ. Σητ.) *ἀτζούδαλος* Κρήτ. (Μεραμβ. Ρέθυμν. Χαν. κ.ά.) Κύν. Πάρ. *ἀτζούδαλος* Κρήτ. (Βιάνν.) *ἀνατσούμπαλος* Κίμωλ. *ἀνατζούδαλος* Κρήτ. *ἀνεσούμπαλος* Σῦρ. Χίος *ἀνεσούδαλος*

